

mjr Władysław Siemek (1897-1940)

Urodził się 17 czerwca 1897 roku we Wrzawach, jako syn Wincentego, kierownika miejscowej szkoły ludowej i Laury z domu Hietl. W latach 1909-1916 uczęszczał do szkoły realnej w Krakowie, potem w Tarnobrzegu, gdzie uzyskał świadectwo dojrzałości. W latach 1911-1914 brał czynny udział w ruchu harcerskim należąc do I Drużyny Skautów im. T. Kościuszki w Tarnobrzegu. W początkach 1914 r. wspólnie z Franciszkiem Boczkim z Wielowsi, który był dowódcą jednego z dwóch plutonów I Drużyny Skautów i Zenonem Karakiewiczem, nawiązali kontakt z polską młodzieżą niepodległościową gimnazjum rosyjskiego w Sandomierzu. Kilkakrotnie przewoził przez granicę podręczniki o charakterze wojskowym, instrukcje, regulaminy itp., oraz amunicję do szkolnych strzelań. Na podstawie powszechnej mobilizacji został powołany dnia 1 sierpnia 1916 r. do 17. pułku obrony krajowej. Ukończył szkołę podoficerską i kilka kursów. Brał udział w ochronie wybrzeża w rejonie Raguzy pod Dubrownikiem. I wojnę światową zakończył w stopniu chorążego jako dowódca plutonu w 17. pułku strzelców. W maju 1920 r. został przydzielony, jako referent do Dowództwa Etapów na Ukrainie i Polskiej Ekspozytury przy Rządzie Ukraińskiej Republiki Ludowej. W 1921 r. awansowany został do stopnia porucznika. Od października 1923 r. do lutego 1924 r. był uczestnikiem kursu dla młodszych oficerów piechoty w Szkole Podchorążych w Warszawie. Kurs ukończył z oceną dobrą. W listopadzie tegoż roku został odkomenderowany do Oficerskiej Szkoły Topograficznej przy Wojskowym Instytucie Geograficznym w Warszawie, którą ukończył we wrześniu 1926 r. i został przydzielony do WIG-u. Pełnił różne funkcje w Wydziale Kartograficznym i Topograficznym. Jako topograf wyróżniał się sumiennością i pracowitością. W 1930 r. został mianowany kapitanem. W latach 1932-1934 był zastępcą komendanta Szkoły Topografów. W opinii przełożonych uważany go za jednego z najlepszych topografów w WIG-u. W 1935 r. ukończył 2-miesięczny kurs informacyjno-wywiadowczy przy Oddziale II Sztabu Głównego, po czym wyznaczony został na adiutanta i oficera informacyjnego WIG-u. Funkcję tę pełnił do 1939 roku. Na początku września 1939 r. ewakuował się wraz z Wojskowym Instytutem Geograficznym do Lwowa, gdzie prawdopodobnie uczestniczył w obronie miasta. Po oddaniu miasta w ręce sowieckie został internowany i osadzony w obozie w Kozielsku. W kwietniu 1940 roku zamordowany w Lesie Katyńskim. W trakcie ekshumacji nie został zidentyfikowany. Jego nazwisko znajduje się na liście jeńców wojennych, których NKWD ZSRR przekazało do dyspozycji NKWD w Smoleńsku (lista wywozowa nr 029/1 z 13 kwietnia 1940 r. poz. 26).

W 1925 r. ożenił się z Heleną Grądkiewicz, z którą miał 3 synów: Bogusława, zmarłego w piątym miesiącu życia, Wiesława, który jako siedemnastolatek zginął w Powstaniu Warszawskim i Stefana. Mieszkał w Warszawie przy ulicy 6 sierpnia. W chwilach wolnych od pracy uprawiał sport – pływanie, wioślarstwo i jazdę na rowerze. Mjr W. Siemek był odznaczony: Krzyżem Walecznych – trzykrotnie, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-21, Srebrnym i Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę oraz Medalem Niepodległości.

Dąb pamięci, poświęcony majorowi Władysławowi Siemkowi został posadzony 15.10.2009r. przed budynkiem Szkoły Podstawowej im. ks. Jana Twardowskiego w Sokolnikach. Opiekę nad dębem sprawują nauczyciele i uczniowie szkoły.